Wolfgang Klein - O scrisoare...

„Iubito!”

Nici nu poţi să-ţi inchipui cât de mult îmi lipseşti.

Simţi şi tu durerea în inima ta? Plângi şi tu de durere că nu ne putem privi în ochi? Suferi şi tu ca nu ne putem săruta? Iubito! Dorul meu îmi arde inima şi-mi taie răsuflarea. Fiecare secundă fără tine este ca o zi fără soare. Fiecare minut fără tine, e ca un deşert fără nisip. Fiecare oră fără tine, e ca o mare fără apă. Incapabil de a gândi clar, mă plimb ca un leu într-o cuşcă, fără să-mi găsesc un moment de răgaz. Şi dacă ar însemna să-mi gasesc mântuirea dându-mi viaţa, atunci lasă-mă să mor în linişte pentru tine, îngeraşul meu îndepărtat!

Iubito! Soarele nu mai străluceşte pentru mine şi râsul copiilor nu-mi mai atinge urechea, chiar şi copacii au încetat să foşnească, deoarece mi-au simţit dorinţa de a te lua în braţe.

Iubito! Nimic nu mai e, cum a fost odată, de când ai plecat şi nu mă mai farmeci cu glasul tău minunat.

Oh, iubito! Inima din pieptul meu nu mai vrea să bată. Simt cum mă lasă puterile fiindcă nu mai eşti cu mine. Cu fiecare răsuflare simt mirosul parfumului tău, care se schimbă într-un miros al morţii şi de jale. Fără tine viaţa a devenit un chin.

Iubita mea, care mă aşteaptă undeva departe, te rog să mă scuzi că mai am sânge în vene, dar ştiu că eşti nefericită că nu ne-am văzut atâta timp. Te rog să mă scuzi că nu-ţi mai trimit cecul lunar, deoarece banca mi-a închis contul. Şi mai râu îmi pare că trebuie să te rog să nu mai foloseşti cartea mea de credit, dacă nu vrei să fi acuzată de înşelăciune.

Oh, iubito, atunci nu ne rămâne decât amintirea care ne uneşte. În nici un caz nu ne unesc scrisorile tale care ajung zilnic la mine şi pe care nu le mai deschid de mai mult timp. Te mai gândeşti la căsuta noastră de la Sinaia pe care ţi-am făcut-o cadou de ziua ta? Te mai gândeşti la nopţile fierbinţi pe care le-am petrecut acolo împreună? Îmi pare nespus de râu, dar a trebuit s-o vând, deoarece numeroşii mei creditori şi-au cerut datoriile înapoi. Chiar şi bijuteriile pe care le-ai moştenit de la mama ta, le-am vândut. Ţin să-ţi amintesc că vina e numai a ta, căci cu mania ta de a cheltui banii pe prostii ne-ai dus la faliment.

Iubita mea şi fosta soţie:

Aici găseşti toate hârtiile necesare care-mi trebuiesc pentru divorţ. Te rog să le semnezi repede şi fără să pui întrebări să le trimţi avocatului meu. Te-aş ruga să nu mă cauţi la telefon, că nu are rost, nu o să-ţi răspund şi m-aş simţi nevoit să nu-ţi mai plătesc nota de telefon. În lunile viitoare şi aşa nu o să mă mai găseşti, deoarece o să călătoresc cu noua mea iubită prin lume.

Iubito, am să încerc să-ţi trimit câte o verdere din toate continentele lumii, ca să ai o amintire durabilă de la mine ...